

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2986

Vragen van het lid **Mei Li Vos** (PvdA) aan de Ministers van Economische Zaken en van Veiligheid en Justitie en de Staatssecretaris van Financiën over *de stichting Collectief Onrecht* (ingezonden 27 juni 2014).

Antwoord van Minister **Opstelten** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 15 september 2014)

Vraag 1

Kent u het bericht «Erven ondernemingsvermogen mag lager belast blijven»¹ en herinnert u zich de eerdere vragen over de stichting Meldpunt Collectief Onrecht?²

Antwoord 1

Ja

Vraag 2

Betekent de uitspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat er definitief een einde is gekomen aan de kans dat particulieren op grond het onderscheid van fiscale vrijstelling van successie- en schenkingsrechten tussen ondernemingen en particulieren, recht op belastingteruggave zouden kunnen hebben? Zo ja, hoe oordeelt u dan over het feit dat de genoemde stichting d.d. 26 juni 2014 toch nog steeds beweert dat particulieren vanwege dit onderscheid belasting zouden kunnen terugvorderen?³ Zo nee, wat betekent die uitspraak dan wel?

Antwoord 2

Ik stel vast dat het Hof een helder antwoord heeft gegeven op de vraag of het onderscheid van de fiscale vrijstelling tussen ondernemingen en particulieren strijdig is met artikel 14 EVRM juncto artikel 1 Eerste Protocol bij het EVRM dan wel artikel 1 Twaalfde Protocol bij het EVRM. Het Hof beschrijft daarbij de vigerende belastingwetgeving en citeert zeer uitvoerig uit de relevante jurisprudentie van de Hoge Raad en de beslissing van de belastinginspecteur, alvorens op basis daarvan tot zijn beslissing te komen. Het Hof beantwoordt de voorgelegde vraag ontkennend, en verklaart de verzoekers niet-

¹ Financiële Dagblad, 26 juni 2014

² Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2013–2014, nr. 151

³ https://www.collectiefonrecht.nl/erfbelasting_welkom

ontvankelijk. Hiertegen staat geen rechtsmiddel open, zodat de procedure dus definitief is beëindigd.

Overigens blijkt uit de site van SMCO dat het EHRM alle ingediende verzoekschriften van het SMCO in de zaak erf- en schenkbelasting heeft afgewezen.

Vraag 3

Deelt u de mening dat stichtingen, zoals Collectief Onrecht ten aanzien van erfbelasting, die particulieren laten betalen voor een juridische dienst die feitelijk niets meer is dan het wekken van loze verwachtingen en die feitelijk ook door die particulieren gratis zelf had kunnen worden verricht, de facto valse voorwendzelen gebruiken voor eigen geldelijk gewin? Zo ja, is dit toegestaan en waarom? Zo nee, waarom deelt u die mening niet?

Antwoord 3

Of de Stichting Meldpunt Collectief Onrecht zich aan dergelijke handelwijze schuldig maakt, is een vraag die de burgerlijke rechter kan beantwoorden als individuele personen die zich bij de Stichting hebben gemeld om hun belangen te laten behartigen in deze zaak en die zich benadeeld voelen, een oordeel vragen over de toelaatbaarheid van de handelwijze van de Stichting Meldpunt Collectief Onrecht in deze zaak. Daarnaast is het aan de Autoriteit Consument en Markt (ACM) om een beoordeling te maken of sprake is van een oneerlijke handelspraktijk en of haar optreden in dit geval gewenst is. Zie ook het antwoord op vraag 5.

Vraag 4

Wat is de stand van zaken van de meldingen over de Stichting Meldpunt Collectief Onrecht die de Autoriteit Consument en Markt (ACM) heeft ontvangen?

Antwoord 4

Er zijn, na de enkele meldingen in het voorjaar, geen nieuwe meldingen over de Stichting Meldpunt Collectief Onrecht bij ACM binnengekomen. Of de ACM besluit op te treden naar aanleiding van meldingen is aan haar, als onafhankelijk orgaan ter beoordeling en daarover kan in het belang van een eventueel onderzoek geen uitspraak worden gedaan.

Vraag 5

Kunnen de ACM of de Reclame Code Commissie zonder meldingen door consumenten, ook uit eigen beweging optreden tegen stichtingen die valse verwachtingen wekken? Zo ja, welke middelen staan hun ter beschikking en worden die in de praktijk ook aangewend? Zo nee, waarom niet en deelt u de mening dat die mogelijkheid ter bescherming van consumenten wel zou moeten komen?

Antwoord 5

De ACM houdt toezicht op de naleving van de regels over oneerlijke handelspraktijken wanneer sprake is van niet-financiële producten en diensten. Een voorbeeld van een oneerlijke handelspraktijk is misleidende reclame. Het is aan de ACM om te besluiten of zij optreedt tegen bepaalde vermeende oneerlijke handelspraktijken. De middelen die de ACM daarbij kan inzetten variëren van een gesprek met de betreffende organisatie tot het opleggen van een boete. De ACM kan deze instrumenten inzetten als zij in een concreet geval oneerlijke handelspraktijken signaleert. Als consumenten menen dat een reclame-uiting misleidend is, kunnen zij ook een klacht indienen bij de Reclame Code Commissie (hierna: RCC). De ACM en de RCC werken samen bij inbreuken op regels inzake misleidende en vergelijkende reclame. Deze samenwerking is geregeld in een samenwerkingsprotocol. De ACM kan handhavend optreden als sprake is van collectieve inbreuken op het consumentenrecht. Kern van het samenwerkingsprotocol is dat de ACM waar mogelijk zaken met betrekking tot misleidende en agressieve handelspraktijken op het gebied van reclame en vergelijkende reclame ter behandeling overlaat aan de RCC. Er kunnen redenen zijn om hiervan af te wijken. In dat geval draagt de RCC de zaak ter behandeling over aan de ACM. Dit kan onder meer het geval zijn bij het niet nakomen van een uitspraak of bij recidive.

Op grond van artikel 7 lid 2 van het Reglement betreffende de werkwijze van de Reclame Code Commissie kan de RCC ook ambtshalve beoordelen. Dit betekent dat de RCC zonder melding door consumenten kan optreden. De RCC maakt tot dus verre weinig gebruik van deze mogelijkheid. Wel wordt deze bevoegdheid – terughoudend- toegepast in het geval een consument een klacht indient en een evidente overtreding van de regels niet opneemt in zijn klacht. De RCC kan dan ambtshalve de klacht aanvullen. De RCC geeft desgevraagd aan terughoudend te zijn met het zelf oppakken van deze bevoegdheid omdat, om willekeur te voorkomen, dit zou impliceren dat zij alle reclame-uitingen zou moeten volgen.